FORT GANSEVOORT

SHAARETZ

African Immigrants in Tel Aviv, With a Touch of Matisse February 6th, 2015 By Galia Yahav

וויה צ'רקסקי,

"התופרת העייפה",

קל להבין מנין

התשוקה לציור

מהמצב המעיק

העכשווית

כתה של האמנית עצמה, הלומדת על גדות הנהר ובשאר מלכודות

המתגעגע לתקנות

מחייבות. היא נובעת

והמתיש של האמנות

החיירים. רפרודומציות זווטה לאד

פוסטרים של אדית פיאף, מין

ריבועי־הבאי חצרוניים עמוסי אווירה׳ ומשיכות קולמוס

מנייריסטיות, בהם אנשים הם

צלליות מפוחמות, שקווים ישרים

חוצים אותם (ארכיטקטורה) וק־

ווים מתעקלים מיתמרים מעליהם (ענפי עצים), אקוורל לא משוחרר,

חסר תנופה, מאומץ ובלי אוויר

אשר גם כשהוא מתאר חוץ הוא

מאושר המתאר צווארוו כחול

שורק להנאתו, שמח בחלקו, חי את

חייו. ציור חצרוני המתהדר כרגי־

שות הומניסטית. לרגעים, ממש

אפשר לדמיין את הציירת חובשת

יצירות מופת בלובה כנהוג אצל

וזה העניין — צ'רקסקי מחפשת יך להפוך את האי־מעודכנות

לערך ביקורתי תקף. לדידה, נוסח

התאורטיוציה המופרות של הציור

העכשווי, כביטוי לשאט הנפש

האמנותי מן ההכרח להתעדכן

ולחדש את השפה, ומהצחיחות הנפשית המלורה את השכלול

קונספטראלית אירונית, כולה מו־

הציור הזה ניצב אל

המלאכותי הכרוך בכך. צ'רקסקי החליטה לפני ומז־מה

זהו סגנון של ציור שטנץ בורגני

מתקבל כתפנים דחוס.

חוככים לא מעודכנים.

תערוכה

למאטיס יש את האמש בבטן

6 הארץ † יום רביעו מ/ בשבט תשע"ה 28 בינואר 2015

בתערוכתה מנסה זויה צ'רקסקי לשקם סגנונות עבר ולהפוך את האי־מעודכנות לערך. אבל הדמויות הסכמטיות והצבעוניות השטוחה לא הופכים אותה למחדשת שפה

ושם העכודה.

ניתן לתמצת את נושא התערו

כה כיניגריה כפריו, פריו כלוינסקי, לוינטקי כניגריה', שכן צ'רקסקי

מציירת בעיקר את חיי השחורים באתרים אלה (ונוספים): עובדי

חה בביתה - הילדה מודדת נעלי

עקב גדולות; נשים עטופות בבדים

מסורתיים: מסיבות משפחתיות

לוכסמבורג. המטרו חוזר כציוריה

No je ne regrette rien",) נדבות 2014"), הומלס מכוסה בשמיכה

פניו, הכניסה למתחם לה־האל.

האם הציור של צ'רקסקי מעמ־

די? האם זהו סוצ־ארט תחת משטר

הנאו־ליברליום? אולי, מצד האיקונוגרפיה. המוטיבציות הן

ריאליזם חברתי, הסגנון מאטיס, או

עירייה בשכפ"צים ווהרים;

תערוכה הנוכחית של זויה צ'רקסקי היא מביאה לשיא את נוסח הציור החדש שב־ חרה לה (לצד תכרותיה לקבוצת וסגנונית זו התערוכה המהודקת כיותר שלה עד כה. אולי משום שמינון הקריקטורה הפוליטית קטן, ננטש גם הטון העוקצני שאיפיין רכות מיצירותיה הקוד מות. דווקא משום כך, התערוכה מעלה בעיקר שאלות ותהיות.

צ'רקסקי ביקרה בפריו וציירה את מראות העיר. התערוכה היא צבעונית ועוברי אורח חולפים על כמידה רכה תוצאת הביקור הזה, מחולקת לציורי שמו פיגורטיביים גדולים ולרישומים קטנים, מעין סקיצות ומתורים בטושים וצבעי מים, כולם מהשנה החולפת. על כולם החתימה כחוית, לצד תאריך

על הספקטרום המאטיסי.

סטיקר I Love Jesus מכונת התפירה דוממת, עיתון אופנה פתוח כאמצעו, ממנו נלמדת הדר

הציור המרכוי (יש לו גם גרסת רישום) הוא של "התופרת העייפה". זו ישנה שנת ישרים, ידיה תחת ראשה, סרט מדידה כרוך על צווארה, סביבה בדים בדוגמאות טקסטיל צבעוניות וע־ ליוות, מעליה לוח שנה נוצרי

גמה להזמנת הבגה. דמותה הנמה משורטטת ממש כאודליסק. שפחת־הכית הרובצת בין כסתות, וילאות וכדים, נציגים ארוטיים של שפע רך. כאן מגיע

לשיאו המאטיסיום של צירקסקי - הקיים ממילא ברבים מהציורים, בצמחייה הממוסגרת בחלונות וכאורנמנטיסה העשירה. בשמחת החיים הפיגורטיבית העליוה של המצוירים. המסומנים כקווי מתאר נחרצים וכצבעוניות כסיסית. החדר שבו התופרת מצויה חוזר בכמה ציורים נוספים, כל פעם מתרחשת כו סצינה כיתית אחרת. בציור הזה

כוננות והעתקה. צ'רקסקי אמנם פיתחה גרסת פוביזם עכשווי משלה – רישומי תחבורה עירונית סטייל אלכרט מרקט או ראול דופי אבל הפטפטת השרוטה והקלילה של הקו, או עצים לוהטים נוסח קנדי נסקי המוקדם אבל בלי התנופה, מין גרסה מדורדרת לתקוות האוטופיות, לשיטוטים הרגליים לפירוק המציאות הלכידה לחזיון הוה לאחת ממאות חוברות ההדר־ כה הטכנית: "איך לצייר מאטיס", 'איר לעשות אדוארד מונה ב-10 שלבים", "איך לצכוע בוף", "אלכ־ סיי פון־יבלנסקי למתחילים".

מתקיימת אנלוגיה ברורה למלא־

איך לצייר על פי דוגמאות, מהת־

מהו המכט שהיא מפעילה על כובע ברט, מפומת שנסון ומעתיקה המחזות האורכניים? בביגוד לעכה הפעם ציוריה הם פחות מניפסטים חברתיים סאטיריים אודות קונפי ליקטים מעמדיים ויותר שרטוט של סהילת שחורים עסוסה בעצמה במבט אמפתי קרוב. אלה שרבוטי רחוב על פי סכמה 'רגישה', 'אות' נטית', המסמנת אהבת אדם, קוד מוכר של חלופיות אימפר־ סיוניסטית כלי שום עוקצנות אסספרסיוויסמים

הרישומים עשויים במתכונת לנטוש את מה שתפשה כאמנות

על שדה הייצור. כמו גם את זו החברתית והביקורתית, ולחזור למה שתפשה כציור ציור, לאק־ האחרונות לקחה על עצמה את תפקיד משקמת סמכות היוצר ומחזירת עטרה ליושנה. מוה זמו היא מקדמת סדר־יום מסורתי כמין בשורה חדשה. זהו סדר־יום של ציור שמנותק מהדיון העכשורי בעניינו. מגמה של חורה אל ציור ציור לכאורה שהוא גם ציור טיפש (בפרפרוה על דושאן) ואל ערכים פורמליסטיים (קו, כתם, קומפוזי ציה, צבע, טקסטורה, איזון, דלי כקריטריונים מרכזיים לכחינתו.

זהו אנכרוניום לא מתנצל, שבע רצון אפילו. ברצון הזה לייסד מחדש את האחוויבקונבנציותי מתות כרענן, היא אף מכוננת מחדש את דמות האמן לא רק כאוטונומי אלא אפילו כאותנטי, כולו פנים המתבונן החוצה, מתנסה וטועה, כמו לא היה אזוק לתנאים ולפות כלחצים, כאילו הסר בייקטיביות שלו לא התארגנה באמצעותם אלא באיזו דרך מיסי סימום, לימוד בחברותא של קבוצת

האם היא אכז ציירת מחדשת שפה או שמא פשוט נאחזת בתקנון שאבד עליו הכלח?

בעיה אחת היא שצ׳רקסקי לא ממש עומדת בתווי־התקן של העולם האקדמיסטי אליו שואפת – הדמויות שלה סכמי טיות, הצבעוניות שטוחה והפרס פקטיבות צפויות עד בנליות. על דיוק אנטומי אין מה לדבה בכמה מקרים הקומיקס גובר על הכת־ מיות והנפחיות הריאליסטית בייחוד, מה לעשות, באזור המפי שעות. למשל, רגלי האנשים שלה הן קווים אלכסוניים הנפג שים כאמצע הגוף, ביניהם משר לש ריק. כלי כשר, נפח, חבילה, גבעה, חריץ. משורטטים כדחלי

בעיה נוספת היא השאלה

המרחפת מעל המפעל הציורי

לים, כתמרורים.

הוה – לשם מה לשפח את מנוני נות העבר המעוכלים, והאם העי דכון שלהם להווה מסתכם בהת: מקדות במהגרים? ואם כז, מה אומרת צ'רקסקי על כלכלת הת־ רבות שהפכה אותם וכמו את הפי רולטריון של תחילת המאה הע שרים) למושאי ציור אקווטיים? קל להבין מנין התשוקה לציור המתגעגע לתקנות מחייבות, היא נוכעת מהמצב המעיק והמתיש של האמנות כיום. מצר ספוא ומי שתק של עודף היסטוריה, ועוד כזו המאפשרת הכל הולך בוטה, המי נשלת את היצירה מכל ממד של כנות ויושרה. לא רמוח בכלל שתי תרון החזרה הממולחת לתמימות יניב תשובה תקפה לאורך זמן. כר גע הוא שלב כיניים של פאז קליל לאוהכי הראנר.

זויה צ'רקסקי, "תערוכה חדשה". גלריה רוזנפלד, שביל המפעל 1 ת"א. שעות פתיחה: ימים נ'–ד': 12:00–11:00: ו': 14:00–14:00 שבת: 13:00-11:00 יום ב' בתיאום מראש. עד 7.2

הנעגוע לתקנות

של מזכרות קיטשיות לרכישה, מאלה הנמכרות בהמוניהן בדוכנים דעות עצמית מייסרת והערות מטא